

z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z drugim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2011, L 334, s. 16), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1384/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z trzecim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2011, L 343, s. 33), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 27/2012 z dnia 12 stycznia 2012 r. w sprawie minimalnej stawki cła na cukier ustalanej w związku z czwartym częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2012, L 9, s. 12) i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 57/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. zawieszającego przetarg otwarty rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. 2012, L 19, s. 12) i, po drugie, żądanie oparte na art. 268 TFUE mające na celu uzyskanie odszkodowania za szkodę, jaką mieli ponieść skarżący w następstwie przyjęcia tych aktów i odmowy podjęcia przez Komisję niezbędnych środków w celu przywrócenia zaopatrzenia w surowy cukier trzcinowy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej, DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, Lemarco SA, Lemarco Cristal Srl, Zaharul Liesti SA, SFIR – Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA i SFIR Raffineria di Brindisi SpA oraz Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Bank Refah Kargaran/Rada

(Sprawa T-65/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ponowne umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności pierwotnej decyzji o umieszczeniu jej nazwy w tym wykazie — Naruszenie prawa — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność)

(2017/C 022/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux, M. Bishop i B. Driessen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3) w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą skarżącej, oraz, po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji 2013/661 oraz rozporządzenia wykonawczego nr 1154/2013 w zakresie, w jakim owe akty zaczęły dotyczyć skarżącej od dnia 20 stycznia 2014 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bank Refah Kargaran pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2016 r. – Export Development Bank of Iran/Rada**(Sprawa T-89/14) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu — Zamrożenie środków finansowych — Ponowne umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności pierwotnej decyzji o umieszczeniu jej nazwy w tym wykazie — Naruszenie prawa — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność — Równość traktowania)

(2017/C 022/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3) w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą skarżącej, oraz, po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji 2013/661 oraz rozporządzenia wykonawczego nr 1154/2013 w zakresie, w jakim owe akty zaczęły dotyczyć skarżącej od dnia 20 stycznia 2014 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Export Development Bank of Iran pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.